

[Knud Kristensen.]

steren om, er, hvorledes det er muligt, at Ministeren kan belønne og i det hele taget anerkende en Optræden, som vore Domstole har ment burde straffes med Bøde eller Fængsel.

Dernæst har jeg nogle faa Bemærkninger til den højtærede Socialminister. Socialministeren har jo udgivet den saakaldte Socialreform med Noter. Noterne er Forklaringer og Fortolkninger af de Bestemmelser, som findes i Loven, og saadanne Fortolkninger kan vel nok være meget nyttige, da der jo findes mange Bestemmelser — og ogsaa mange nye Bestemmelser — i denne Socialreform. Jeg skal ikke komme ind paa en Vurdering af ret mange af disse Noter — det tillader Tiden jo heller ikke —, men jeg ønsker at omtale en enkelt Note, der til Gengæld er lang. Det forekommer mig nemlig, at Ministeren her i Stedet for at fortolke Lovens Ord og Mening er lige paa Grænsen til at bortfortolke begge Dele. Det, jeg her sigter til, er Note Nr. 2 til § 307 i Loven om offentlig Forsorg, og det, jeg ønsker at fremdrage, er Forklaringen af følgende Ord i nævnte Paragraf — jeg beder om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat:

„Naar og saa længe en Person er under direkte offentlig Forsørgelse eller i øvrigt modtager Kommunehjælp til Stadsighed eller af en saadan Størrelse, at Hjælpen har Karakter af en egentlig Forsorg, vil Hjælpen være at betragte som Fattighjælp, medmindre Kommunalbestyrelsen efter Indstilling af det sociale Udvalg beslutter, at Hjælpen ikke skal have denne Virkning.“

Disse Ord: at Hjælpen har Karakter af en egentlig Forsorg, fortolker Ministeren saaledes, at der for det første skal være Tale om fuld Forsørgelse, og dernæst skal denne fulde Forsørgelse være ydet en vis Tid, om hvis Varighed der ikke kan siges noget bestemt. Denne Fortolkning er efter min Opfattelse ganske forkert, „egentlig Forsorg“ betyder ikke fuld Forsørgelse; „egentlig Forsorg“ maa naturligt forstaas saaledes, at den vedkommende kun yder et mindre Bidrag til sin egen Forsørgelse, medens den egentlige Forsorg udredes af det offentlige. Dernæst staar der ikke det mindste i Loven om, at denne Forsørgelse skal

være ydet en vis Tid, hvorom der ikke kan gives nogen bestemt Regel. Det vilde sikkert ogsaa være en i allerhøjeste Grad uheldig Bestemmelse, hvis der skulde ligge det i den, thi saa vidste de kommunale administrerende Myndigheder jo ikke noget om, hvornaar en saadan Ydelse af Hjælp skulde have Fattighjælps Virkninger og hvornaar ikke. Det forekommer mig da ogsaa, at den Begrundelse, Ministeren giver for sin Fortolkning, er meget mærkelig og ganske urigtig. Ministeren begrunder den med, at der i hans oprindelige Forslag staar „fuld Forsørgelse“, og at der staar, at Hjælpen skulde skønnes at ville blive vedvarende, for at den skal kunne faa Fattighjælps Virkninger. Men er det da ikke en mærkelig Begrundelse: at fordi det staar i det oprindelige Forslag, er det ogsaa Meningen med Loven, saaledes som den blev gennemført? Jeg synes, det vilde være det rimeligste at slutte lige modsat: Netop fordi det ikke staar i Loven, medens det staar i det oprindelige Forslag, har det været Lovgivningsmagtens Mening at gaa bort fra det. Der stod: „fuld Forsørgelse“ i det oprindelige Forslag, og hvis det havde været Lovgivningsmagtens Mening, at det skulde have været fuld Forsørgelse, var det da mærkeligt, at man ændrede disse Ord til: „egentlig Forsorg“. Hvad Tiden angaar, synes det mig ogsaa meget mærkeligt, at man har udeladt Ordet: „vedvarende“ og ikke indsat nogen Tidsfrist, hvis Meningen var at lovfæste en vis Tid. Jeg maa derfor mene, at denne Ministerens Udlægning og Fortolkning er i Strid med Lovens Ord og ogsaa med de Forudsætninger, hvorunder Loven blev gennemført.

Endelig ønsker jeg, at fremsætte nogle erhvervsøkonomiske Betragtninger. Det centrale i Dagens Politik er jo Kriseproblemet, og hvad Lovgivningsmagten kan gøre for at hjælpe over Krisen. Man maa da først spørge: Hvad er der gjort? Ja, der er gennemført en lang Række Kriseforanstaltninger. Der er gennemført Love, der tager Sigte paa ren Understøttelse, og der er gennemført Love, der tager Sigte paa at skaffe Befolkningen bedre Betingelser for at tjene sit Brød ved ærligt og nyttigt Arbejde. Men det forekommer mig, at der er gennemført for mange af de